

شهر هیروشیما

بیانیه صلح

۶ آگوست ۲۰۱۶

ششم آگوست سال ۱۹۴۵ میلادی، ۸:۱۵ دقیقه صبح. یک «هریمن مطلق» ناشناخته از آسمان آبی و صاف هیروشیما رها می‌شود و ناگهان تمام شهر را می‌سوزاند. کره‌ای‌ها، چینی‌ها، اهالی آسیای شرقی، اسرای جنگی آمریکا، کودکان، پیرمردان و پیرزنان و مردم بی‌گناه دیگر قتل عام می‌شوند. تا پایان این سال، ۱۴۰۰۰۰ نفر می‌میرند.

کسانی که توانستند زنده بمانند، از تاثیرات پرتوهای رادیو اکتیو رنج کشیدند، با تبعیض در محیط کار و ازدواج روبه رو شدند و هنوز هم تاثیرات عمیق آن در ذهن و بدنشان به جا مانده است. از دل این نابودی کامل، هیروشیما به شکل شهر صلح و آرامش باز متولد شد. اما آن «هریمن مطلق»، چشم‌اندازهای آشنا از ساحل رودخانه، نقش‌های زندگی روزانه و سنت‌های فرهنگی که در طول قرن‌ها شکوفا شده بود را به یک‌باره نابود کرد، یک نابودی بدون بازگشت.

او پسری هفده ساله بود. امروز را این‌گونه به یاد می‌آورد: «اجساد ذغال شده‌ای راه را مسدود کرده بودند، بوی زنده‌ای مشامم را پر کرده بود. تا چشم کار می‌کرد دریایی از آتش بود. هیروشیما تبدیل به جهنمی زنده شده بود.» او دختری هجده ساله بود: «پوشیده از خون بودم. دور تا دور من آدم‌ها با پوست‌های کنده شده که از پاهایشان آویزان بود فریاد می‌زدند، جیغ می‌کشیدند، برای آب التماس می‌کردند.»

هفتاد و یک سال بعد، هنوز بیش از ۱۵۰۰۰ سلاح هسته‌ای باقیست، هر کدام بسیار ویرانگرتر از آنی که تراژدی هیروشیما را رقم زد. تعدادی که در مجموع برای نابودی زمین کافیست. ما امروز از حوادث و اتفاقاتی که ما را در لبه انفجارهای هسته‌ای یا جنگ قرار داد آگاهیم؛ امروز حتی نگران استفاده تروریست‌ها از این سلاح‌ها هستیم.

با توجه به این واقعیت باید به هیباکوشا^۱ گوش بسپاریم. مردی که جهنم زنده را توصیف کرد می‌گوید: «برای آینده بشریت لازم است به یکدیگر کمک کنیم تا در صلح و خوشبختی زندگی کنیم و به همه موجودات احترام بگذاریم.» زنی که به خون آغشته بود از نسل‌های آینده می‌خواهد: «برای حداکثر استفاده از عمری که به همه ما داده شده است خواهش می‌کنم، همه، با صدای بلند فریاد بزنید که ما به سلاح هسته‌ای نیاز نداریم.» اگر این درخواست را بپذیریم، باید بیش از آن‌چه تاکنون انجام داده‌ایم، انجام دهیم. باید به ارزش‌های گوناگون احترام بگذاریم و با پافشاری در راه ساختن جهانی که همه انسان‌ها در آن به حقیقت «در کنار هم زندگی می‌کنند» بکوشیم.

وقتی در ماه می، رئیس‌جمهور اوباما از هیروشیما بازدید کرد، نخستین رئیس‌جمهور کشور استفاده‌کننده از این بمب‌ها بود که این بازدید را انجام داد. او بیان کرد: «در میان ملت‌هایی که هم‌چون ملت من انباشت سلاح هسته‌ای دارند، ما باید شجاعت فرار از منطق ترس را داشته باشیم و به دنبال جهانی عاری از آن‌ها باشیم.» او در خواست صمیمانه هیبو کوشایی که می‌گوید «هیچ‌کس دیگری نباید رنجی که ما کشیده‌ایم را تحمل کند» پذیرفت. صحبت‌های او در برابر مردم ایالات متحده و دنیا که بازگوکننده علاقه به محو تمامی سلاح‌های اتمی باقی‌مانده است نشان می‌دهد که او تحت تاثیر روح هیروشیما قرار گرفته است.

^۱ بازماندگان بمباران‌های اتمی هیروشیما و ناگازاکی (مترجم)

وقت آن نرسیده که روح هیروشیما را گرامی بداریم و راه رسیدن به جهانی عاری از آن «هریمن مطلق»، آن نماد ضد بشریت، را هموار کنیم؟ وقت آن نرسیده که متحد شویم و در عمل اشتیاقمان را نشان دهیم؟ امسال برای اولین بار، وزرای گروه هفت در هیروشیما گرد آمده‌اند. بیانیه آن‌ها فراتر از اختلافات میان کشورهای دارا و فاقد سلاح‌های هسته‌ای، از رهبران سیاسی دعوت کرد از هیروشیما و ناکازاکی دیدن کنند، خواهان زودتر لازم‌الاجرا شدن معاهده جامع منع آزمایش‌های هسته‌ای و هم‌چنین اجبار به مذاکره برای خلع سلاح هسته‌ای شد، اجباری که معاهده منع اشاعه هسته‌ای (NPT) به آن می‌پردازد. این بیانیه بدون تردید قدمی به سوی اتحاد و یکپارچگی است.

لازم است که سیاست‌گزاران ما از اشتیاق همبستگی برای این یکپارچه شدن سرشار شوند و یک نظام امنیتی بر مبنای اعتماد و گفت‌گو ساخته شود. تا آن زمان، من بار دیگر از رهبران همه ملت‌ها می‌خواهم از شهرهایی که مورد حمله اتمی قرار گرفتند بازدید کنند. همان‌طور که رئیس‌جمهور اوباما در هیروشیما تصدیق کرد چنین بازدیدهایی، واقعیت بمباران‌های اتمی را در قلب‌ها حک می‌کند. هم‌چنین در عین انتقال درد و رنج هیباکوشاها، باور دارم که آنان نشانه‌های عزم راسخ را عرضه می‌کنند.

میانگین سن هیباکوشاها بیش از هشتاد سال است. فرصت ما برای شنیدن رودرروی آن‌چه بر آن‌ها گذشته است کوتاه است. با نگاهی به آینده، لازم است جوانان ما یاری کنند تا سخنان و احساسات هیباکوشاها منتقل شود. شهرداران صلح در حال حاضر با بیش از ۷۰۰۰ عضو در سراسر جهان، به طور منطقه‌ای و با استفاده از بیش از ۲۰ شهر پیش‌رو که در سطح جهانی توسط هیروشیما و ناکازاکی هدایت می‌شوند برای افزایش ارتباطات بین جوانان در حال فعالیت هستند. ما کمک می‌کنیم تا جوانان عزم و اراده‌ای مشترک برای کنار هم بودن را بارور و برنامه‌های مشخصی را برای محو سلاح‌های هسته‌ای آغاز کنند.

اینجا در هیروشیما، نخست‌وزیر شینزو آبه بر «عزم راسخ برای درک جهانی عاری از سلاح‌های هسته‌ای» تاکید کرد. من از ایشان انتظار دارم به رییس‌جمهور اوباما ملحق شوند و رهبری در این موضوع را آغاز کنند.

جهانی عاری از سلاح هسته‌ای، صلح طلبی اصیل موجود در قانون اساسی ژاپن را آشکار می‌کند و یک چارچوب قانونی منع سلاح هسته‌ای برای اطمینان از پیشرفت این موضوع گریزناپذیر است. به علاوه من از دولت ژاپن تقاضا دارم که «مناطق باران سیاه» را تعمیر دهد و کمک به هیباکوشاها که میانگین سنشان بیش از هشتاد سال است و هم‌چنین بسیاری از افراد دیگر را که از آثار روحی و جسمی ناشی از رادیواکتیویته در رنجند بهبود بخشد.

امروز، ما عزم و اراده‌مان را از نو می‌سازیم و همدردی صمیمانه‌مان را تقدیم به ارواح قربانیان بمباران اتمی می‌کنیم و خود را متعهد می‌دانیم با همکاری شهر ناکازاکی و میلیون‌ها شهر دیگر در سراسر جهان، هر کاری که در توانمان هست انجام دهیم تا سلاح‌های هسته‌ای محو و صلحی ماندنی برقرار شود.

کازومی ماتسویی

شهردار، شهر هیروشیما